

XVI Полудѣльный царь.

И тогазы само ся успокои народѣтъ когато ся освѣдоми че двѣтъ жены сѣ въ безопасность, едната въ Новаѣ твърдыниѣ, а другата въ жилището на мѣжа си, и Мазаниель, кейто прѣзь всячко това смущеніе бѣше оставялъ като заплеснѣтъ и языкѣтъ му бѣше ся схванѣлъ дигнѣлъ сега главѣ, озърта ся та гледа плахо-плахо около си, като кога че ся мѣчи да си припомни нѣкой сѣнь, и оставя ся като послушно дѣте на волѣтъ на архіепископа, който го заведе въ храмѣтъ и го тури отъ деснѣтъ си странѣ на срѣшу стѣнището дѣто стояхѣ подкралѣтъ и дворяныѣтъ му

— Елмазеныѣтъ обѣщи! незнакомата благодѣтелка! кѣщата на Амалфіо! Ето самыѣ думы конто излѣзвахѣ изъ устата на рыбаля, безъ да може да ги разбере.

— Побързайте, Ваше Прѣвосвященство, пришепнѣ на ухото на кардинала, Геновини, *прѣди да ся мине единъ часъ Мазаниель ще полудѣе.*

— Праведный Боже! що думашъ? отговори архіепископѣтъ.

И обрѣхъ ся та живо изгледа рыбаля и настрѣхъ като видѣ лицето му.

И тутакъ си като даде знакъ, свѣтъникѣтъ Купола, главенъ писарь на царството, зе да чете съ высокъ гласъ членовеѣтъ на уставѣтъ Всяка привилегія изговаряна, народѣтъ ѣхъ приѣмаше съ вѣсклицаніе.

И като ся свърши четеніето, избранныѣтъ който бѣше дошелъ малко на себеси, приближава при подкрала и го благодари въ името на Неаполскыѣтъ граждана, и го моли да посвати новыѣтъ уставъ съ званичнѣ клятвѣ а дукѣтъ, като станѣ и тури рѣкъ на Евангеліето, което държѣше прѣвосвященникѣтъ, закле ся че ще уварди обѣщаніето и ще издѣйствува и подтвърденіето му отъ странѣ на Испанскыѣ царь. Съ истѣхъ клятвѣ ся заклевать слѣдъ него